

КУЛТУРА | МУЗИЧКА СЦЕНА

СЛОВО О НЕЖНОСТИ

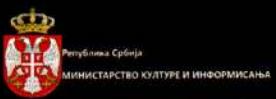
Током реситала *О светлости, о нежности публика је могла да се опусти и ужива у слушљивим композицијама*, што би за већину савремене музике код нас био пежоративан пријев. Замислите, савремена музика, а може да се слуша!

Пише
**СМИЉКА
ИСАКОВИЋ**

После успешне турнеје по градовима Србије, пијанисткиња Нада Колунџија приредила је још један посебан реситал дела савремене српске музике у Свечаној сали Скупштине грађа 13. децембра. Под насловом *О светлости, о нежности*, програм је концептиран као посвета поезији Душана Вукајловића, али и посвета уметници која је изабрала да својим пијанистичким умешем истражује и представља на најбољи начин савремену музику. Мало је оних који су се усудили на такав храбар избор, а још мање оних који су на том полу постигли успех, поштеним свирањем а не перформансима и псеудоизвођењима. Код Наде Колунџије увек је врхунски пијанизам у самом центру, о чemu сведочи многобројне награде и признања код нас и у свету.

Omen est помен, кажу стари Латини, па је ове вечери публика могла да се опусти и ужива у слушљивим композицијама, што би за већину савремене музике код нас био пежоративан пријев. Замислите, савремена музика, а може да се слуша! Дела су настала углавном ове године, а неки од композитора живе и успешно делују у иностранству. Наш прослављени гитариста Душан Богдановић представио се са две усаванке (2019), минималистичке и непретенциозне, које ће треба да шалу бебе и уморне љензионере у свету снова. Ирена Поповић у композицији *О вечном шаласу који никада није ударио о прамац брога и линију хоризонта*, посвећеној пијанисткињи, и *Сећани ли се* (обе из 2019) дискретно се приближава романтичарским хармонијама, с благим призвуком примењене музике у којој је сувременост поглављена.

ЗРЕЊАНИН - 4. новембар у 18 ч.
Музичке школе Јосиф Маринковић
КРАГУЈЕВАЦ - 7. новембар у 20 ч.
Сала Прве крагујевачке гимназије
СМЕДЕРЕВО - 15. новембар у 20 ч.
Концертна сала Центра за културу
Сmederevo
ПАНЧЕВО - 21. новембар у 19 ч.
Културни центар Панчева
КАНЬИКА - 28. новембар у 18 ч.
Дом уметности
НОВИ САД - 4. децембар у 20 ч.
Свечана Сала Градске куће
БЕОГРАД - 13. децембар у 20 ч.
Свечана сала Скупштине града

О СВЕТЛОСТИ, О НЕЖНОСТИ Нада Колунџија

Сокој

Дела српских композитора:
Зоран Христић
Мирољуб Савић
Душан Богдановић
Иван Елезовић
Ирена Поповић
Теодора Степанчић
Милош Раичковић
Вук Куленовић

на. У *Анастасими* (2018) писаној по узору на мелодију српског ускршњег тројпара Александар Дамњановић користи руски и грчко/српски начин појања, вертикални и линеарни, с моћним развијањем материјала у звучном крешенду према средини и смиривањем према крају. Клавир као оркестар у Надиним рукама звуча је и духовно уздржано и моћно, никада не злоупотребљавајући могућу снагу клавирског звука. Укратко, пијаниста зна да користи свој инструмент.

Иван Елезовић је компоновао духовити скет *Један и то* (2019) за клавир и клавир играчку, који чини посебан значај у музичком космосу Наде Колунџије, изазивајући увек одушевљење публике. Минималиста Милош Раичковић у *Дуешу без ћебе* (2011 – аранжирао за клавир 2019. Н. К.) цитира Шубертову музику у комбинацији с јапанском традиционалном песмом, што звучи романтично и дозвољава пијанистки да прикаже своју музикалност. Још један минималиста, Мирољуб Мишић Савић користи музику из прошlosti, чембалски Фанданго Антонија Солера, да би се у композицији *О светлости, о нежности, о мраку, фанданго за Душану* (то је и наслов концерта) за клавир и виртуелну траку поиграо звуком и звучним ефектима. Композиција је настала на иницијативу пијанисткиње, а Падре Солер не би био нездовољан како је његова музика коришћена, јер је и сам барок у својој сржи заправо минималистички концептуалан. О чему би требало размислати.

Зоран Христић је 2018. посветио Нади дело *Иншима*, у коме као да рекапитуира и помало објашњава, а све то у савршеном складу са својим музичким кредом. Дирљиво делује, као последни поздрав с оне стране. Вук Куленовић је *Вирцинал* написао 1982. користећи минималистички поступак у предугом и понављајућем предлошку. Реситал који је свој врхунац имао у средини (да покажи минималистички покрет!) дискретно се одјавио делом Исидоре Степанчић неразумљивог наслова *Предели, клавијашуре: учутирањност* (баш тако, малим словима, и на енглеском) за клавир и траку. *Fade out* је био савршен, јер је једна трака нестала. *Lost in action*. После изванредне нежне вечери пијанисткиња се одужила одушевљеној публици кратким цитатом од неколико тактова Фанданга Падре Солера.